

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

- 2 Svatá Anežka u papeže Františka
- 2 Setkání mládeže Kraków
- 2 Zprávičky z MISIJNÍHO KLUBKA
- 3 Pozvánka na Misijní jarmark
- 3 SDM Kraków 2016
- 3 Sbírám, sbíráš, sbíráme
- 4 Ještě naživu
- 4 Zasněžený hřbitov
- 4 Střípky z prázdnin
- 4 Návštěva na Vysoké
- 4 Kaplička Božího milosrdenství
- 4 Vzpomínání na P. Josefa Čechala
- 5 Vzpomínkové setkání
- 6 Poděkování
- 6 Boží milosrdenství
- 7 Vzpomínka
- 7-9 Předávání víry v rodině (3. díl)
- 10 Pouť na Chlumeck
- 11 Pozvánka na drakiádu
- 11-12 Kalendář, intence

Milí farníci,

dětem a studentům skončily prázdniny a začal nový školní rok. A když se vstupuje do něčeho nového, tak je vždy dobré vložit vše do Božích rukou. A tak to proběhlo i v našich farnostech. Požehnali jsme školní tašky i pomůcky, ale především také všem učitelům, vychovatelům, rodičům, studentům a dětem. A proč žehnáme? Žehnání je svátostina, která stejně jako svátost čerpá svoji sílu z velikonočního tajemství. Neuděluje se jím milost Ducha Svatého jako při svátosti, ale každé požehnání je chválou Boha a také prosbou o jeho dary. Žehnání je vnější projev něčeho velkého, pokud to tak prožíváme uvnitř. Když žehnáme, oblékáme si jakoby ochranný štít. Přeji vám všem, kterých se nový školní rok týká, abyste uměli ochranný štít využívat správně a vážili si svobodné možnosti vzdělávacího procesu. Uvědomme si důležitost výchovy a vzdělávání, které se odehrává ponejvíce ve škole. Vzdělávání je úkolem nejen školy, ale i dětí a rodičů, protože aby bylo kvalitní, musí se na něm všichni podílet. Rodiče musí svým dětem pomáhat, aby vše dobře zvládaly a aby se škola pro ně stala prostředím, do kterého se budou těšit.

Na závěr prázdnin jsme vykonali společnou pouť farností k Matce Boží na Chlumeck. Velice mile mě překvapilo, kolik se nás vydalo na pěší pouť; z obou farností to byla asi šedesátka poutníků. Zvláště musím vyjádřit obdiv starším farníkům, ale také rodičům s malými dětmi, které vzhledem k věku těžko nesou změnu pravidelného denního režimu. Oběť, ať už malou či velkou, kterou jste tím přinesli naší Matce, jistě před Bohem nezůstane bez odměny pro vás i vaše blízké. Slavením společné mše svaté jsme také vyjádřili jednotu našich farních společenství před Kristem, ale i chvíle strávené před nebo po mši svaté určitě přinesly své plody v posílení vztahů mezi námi. Chci vám všem poděkovat, ať už jste doputovali na Chlumeck pěšky, na kole nebo autem, že jsme dokázali poutní chrám

Bířmování Proseč 18. 9. 2016

Svatá Anežka u papeže Františka

Socha sv. Anežky byla papeži Františkovi předána u příležitosti Svatého roku milosrdenství jako dar katolické církve a státu. Papež František sochu sv. Anežky požehnal. Umělecké dílo je umístěno v podzemí svatopeterské baziliky v kapli svatých patronů Evropy. Svátá Anežka je symbolem české státnosti a symbolem milosrdenství. V listopadu roku 1989 byla Anežka Česká papežem Janem Pavlem II. prohlášena za svatou. Sochu sv. Anežky ztvárnili mladí sochaři ze sochařské průmyslové školy v Hořicích. Při rozloučení řekl papež František české delegaci: „Vyříd'te můj pozdrav svým krajanům, nadále se, prosím, za mne modlete a přijměte apoštolské požehnání, které ze srdce uděluji vám a vašim rodinám.“

Svá

Setkání mládeže Kraków

Vypadá to, jako kdyby se ve světě děly jen smutné a krvavé události. Jak nás média klamou! Kde se sděluje, referuje, že se sešlo milion šest set tisíc mladých lidí v Krakově ze všech koutů planety země, aby si spolu podali ruce, modlili se a navzdory hrozbám si důvěrovali a tvořili jednu velikou rodinu?

Byla jsem věrná Setkání mladých, i když můj věk je několikanásobný proti účastníkům. Celý týden jsem plně vyu-

pokračování ze strany 1

zaplnit. Poděkování patří také otci Zdeňkovi, který si i přes své velké vytížení v litomyšlské farnosti na nás udělal čas, abychom společně mohli děkovat milosrdnému Bohu při mši svaté a Panně Marii vzdát úctu v následné pobožnosti. Chci poděkovat také otci Vladimírovi, který v ten den i z dovolené na nás pamatoval svou modlitbou a pozdravem.

Na přelomu července a srpna se v našich farnostech uskutečnila změna duchovního správce. Nejprve jsme se loučili s otcem Zdeňkem Machem, který přijal nabídku pana biskupa vést litomyšlskou farnost. S pokorou jsme přijali toto rozhodnutí. Avšak také s vděčností Bohu jsme přijali jmenování otce Vladimíra Nováka administrátorem farností Proseč a Nové Hradky. Děkujeme Pánu Ježíši, že ho vybral, aby se stal naším duchovním pastýřem, tedy tím, kdo nám bude hlásat Boží slovo, udělovat svátosti a povede nás na cestě k našemu nebeskému Otci. Chtěl bych vás všechny vyzvat, abychom k němu byli vstřícní a dokázali pochopit a přijmout i určité změny, které v budoucnu přijdou. Nebojme se nebo spíše se neostýchejme zvát otce Vladimíra do našich rodin, aby nás poznal, aby viděl, jak žijeme, s čím se potýkáme, aby poznal naše starosti a problémy. Prosíme Pána, aby mu dal vytrvalost a věrnost v kněžské službě, aby byl naším dobrým pastýřem a nás aby obdařil oddaností a pokorou přijímat a uskutečňovat jeho slovo.

žehná jáhen Josef

Zprávičky z MISIJNÍHO KLUBKA

První setkání dětí v tomto školním roce se uskutečnilo v pátek 16. září po mši svaté – starší děti měly program na farní zahradě, mladší se hravou formou začaly seznamovat s Biblí a také si ozdobily perníčky.

V sobotu 24. září se někteří z nás vydali na MISIJNÍ DEN do Chocně. Na program bylo vyprávění a promítání o misiích v Ban-

gladěši, hry a soutěže na farní zahradě, zpívání a divadelní představení Misijního klubka z Chocně a také mše svatá v kostele sv. Františka Serafinského, celebrowaná královéhradeckým biskupem Janem Vokálem.

Společně se připravujeme a těšíme na MISIJNÍ NEDĚLI a jarmark, jehož výtěžek podpoří projekty PMD.

Eva Skalníková

**ZVEME VÁS NA MISIJNÍ JARMARK
PŘED KOSTELEM SV. MIKULÁŠE V PROSEČI
V NEDĚLI 23. 10. 2016 PO MŠI SVATÉ.**

„Nebojte se být k Pánu štědrí“ papež František.

Výtěžek z prodeje bude zaslán na pomoc
chudým dětem prostřednictvím
Papežského misijního díla dětí.

Těšíme se na Vás.

děti z misijního klubka

SDM Kraków 2016

Letošní světové setkání mládeže se konalo v Polském Krakově. Na místě se sešlo 2,5 milionu mladých účastníků, více než 20 000 dobrovolníků, 844 biskupů, 47 kardinálů, tisíce kněží a řeholníků ze 107 zemí.

Do Krakova se vydalo i několik mladých poutníků z naší farnosti. Někteří z nás odjeli do Polska již ve středu 20. 7. 2016 na předprogram, který probíhal v různých polských diecézích. Před odjezdem královéhradecké diecéze se konala společná mše svatá v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové. Na předprogramu jsme mohli navštívit spoustu poutních míst, hradů i zámků a dokonce jsme si zapádlovali na raftech.

Hlavní program začínal v pondělí 25. 7. 2016 v Krakově, kde jsme přespávali ve školách nebo v rodinách. Navštěvovali jsme zajímavá poutní místa – např. chrám sv. Faustiny Kowalské a chrám sv. Jana Pavla II. Ochotně se o nás starali polští i čeští dobrovolníci, kteří pro nás připravovali zajímavý program.

Ve středu 27. 7. 2016 jsme uvítali papeže Františka na kampusu

žívala a sledovala život a dění v zemi. Díky TV NOE, která maximálně přibližovala přenosy. Taky jedna chvála a docela ze zahraničí pro zmíněnou televizi. Vím také o pochvalě a pestrosti v anglické řeči co tato telka přenášela do světa, co nedokázaly jiné světové televize. Za to velké díky.

Dnes už je jen vzpomínka na dny mladých a setkání s otcem Františkem. Prožívala jsem tyto radosti i proto, že jsem tam měla jako dobrovolníky-pracovníky čtyři vnuky, kteří se plně zapojili do služeb pomoci a rady. Je mně při vzpomínce na týden v Krakově hezky, těším se, že příštího Setkání celorepublikového v Olomouci se zúčastní hodně našich mladých, aby prožili chvíle, které jsou v životě každého člověka velkým darem. Přimlouvám se, aby ti, kteří ještě nemají kanál pro vysílání TV NOE, křesťanské televize, aby si Televizi dobrých zpráv zajistili - skutečně tam najdete to, co vás zajímá, co vás těší, zprávy ze světa, přenosy nedělních požehnání Svatého otce z Vatikánu, mše svaté, setkání s kulturou, vědci a odborníky. Nepřeháním, jen doporučuji. Nebudete zklamáni. Předpokládám dobrovolný příspěvek je dvě až tři koruny denně. Televize nemá reklamy. Dar a příspěvek je odpočitatelný od základu daně, staňte se členem Klubu přátel Telepce a TV NOE.

M. Soukalová

Sbírám, sbíráš, sbíráme

Milí přátelé, ráda děkuji vám všem sběratelům víček z potravinových obalů, které sbíráme na pomoc a podporu zakoupení léčebných pomůcek. Předali jsme sedm plných pytlů víček, které jsou na patričním místě, kde splní své poslání. Děkuji všem sběračům a dárcům. Nedokážu všechny vyjmenovat. Vím však, že je vás hodně, kteří chcete pomáhat všem těm, kteří naši pomoc potřebují. Děkuji vám. Prosím, *sbíráme dále*. Odeslali jsme vašim nadšením a přičiněním 74 ks optických brýlí a 2,80 kg poštovních známek z došlých dopisů. Prosím, známky nadále sbíráme. Vím, že jich není mnoho v oběhu, ale každá známka, nepoškozená, *pomáhá*. To je třeba si uvědomit. Prosím, při odšťihování pozor na zoubkování známky - raději velký okraj než známku poškodit, a to se přimlouvám a prosím. Vím, že je

snaha pomáhat. Přejí vám nadšení a elán dát se do sběru. Ať sbíráte víčka nebo známky anebo odložené brýle, které pomáhají v horké Africe. Díky.

M. Soukalová

Ještě naživu

Tiše ve mně vzlyká
jakési minulé štěstí
zapomenutých už dnů
zatímco bez hlesu
všemu se usmívá
přítomná bolest...
Výsledná něha
má podobu svírání
z něhož není úniku
A tak jsem snad přece jen ještě naživu
vid', kateřinko - listopadko!
Ty jsi na tom
také tak
když tě položili na hrob

Josef Čechal

Zasněžený hřbitov

Spí pod sněhem
v brázdách hrobů –
pole odpočívající
přeorané bolesti
připravené
pro budoucí sklizeň
svaté pole
Ani to se přece neorá
jen tak pro nic
A že by jejich utrpení
mohlo být bez smyslu?

Ach požehnaný podzime
setbo slz
jež čekají
na nás
Buď pozdraveno
jaro naše v tobě!

Josef Čechal

Strípky z prázdnin zprávy SMS

Ahoj babičko a dědečku. Zdravím z Krakova. Tak jsem včera byl u Františka pod pódiem, měl jsem speciální vstupenku, takže to bylo super. Dnes budeme s kapelou od 20.15 hod. na Proglase. Mějte se hezky K.

Błonia. Někteří z nás od něj stáli jen pár kroků, když projížděl papamobilem a žehnal. Jiní šťastlivci mohli papeži i položit ruku na rameno a vyfotit se s ním J (s figurou papeže Františka v životní velikosti). V pátek 29. 7. 2016 jsme měli možnost zúčastnit se mezinárodní křížové cesty s papežem Františkem. V sobotu 30. 7. 2016 jsme přespali společně s ostatními účastníky z různých národů na kampusu Misericordiare (= milosrdenství), kde se v neděli 31. 7. 2016 konala závěrečná mše s papežem Františkem.

Pout' byla náročná, ale krásná. Domů jsme odjížděli se spoustou zážitků a naplnění Duchem Svatým.

Michaela, Jan a Ondřej Renzovi

Návštěva na Vysoké

Klas seniorů farnosti Nové Hradky v červnu s P. Zdeňkem Machem navštívil osadu Vysoká. Zážitků jsme prožili mnoho. Poseděli jsme u snídaně v domě manželů Šimákových, kteří se nám věnovali a vyprávěli svoje zážitky ze svého života i ze života na Vysoké. Paní Zdena byla rozená Měkotová a prožila zde své mládí. Dnes přijíždějí na chalupu i s rodinami svých dětí. Chalupu mají pěkně opravenou, krásný výhled do kraje. Dvůr mají vyzdobený sochařskými prvky akademického sochaře Stanislava Malého. On také s námi poseděl a měli jsme možnost se ho zeptat na to, co nás zajímalo. Následně jsme navštívili i jeho chalupu, kde jsme si prohlédli jeho díla. Ochotně nás provedl svým ateliérem a svou dílnou. Zakončili jsme tuto návštěvu modlitbou u Mariánského sloupu, který vytvořil pan Malý a umístil ho v této obci. Pan Cibulka nám také řekl něco o Vysoké. Za tyto prožité chvíle děkujeme všem, kteří se nám věnovali.

S. V.

Kaplička Božího milosrdenství

V sobotu 1. října byla svěcena kaplička Božího milosrdenství v Chotovicích. Kapli posvětil P. Zdeněk Mach. Při promluvě nám řekl, že vcházíme domů dveřmi. Tato kaplička, kterou můžeme projít, nám připomíná dveře Božího milosrdenství. Je to místo, odkud je pěkný výhled do kraje a můžou se zde zastavit i lidé jedoucí kolem. O výstavbu se zasloužil Jiří Vopařil z Makova. Dík všem, kteří pomáhali připravit tuto slavnost.

S. V.

Vzpomínání na P. Josefa Čechala

Letos je tomu už dvacet let, kdy při večerní dušičkové pobožnosti na prosečském hřbitově při modlitbě u kříže náhle zemřel náš pan farář Josef Čechal.

P. Čechal byl založením extrovert a měl krásnou schopnost upřímně a hlasitě se smát. Byl to člověk velmi vstřícný, otevřeného srdce, a to ke každému. Nikdo nepřešel kolem jeho fary, aby

ho pan farář sám, když stál venku, nepozdravil. A to vesele a nahlas. A všechny věkové skupiny. Je o něm známo, že nerozlišoval lidi na věřící ovečky a ty ostatní. Třeba jeho cesty z fary na poštu; ty vždy trvaly dlouho, protože každého koho potkal, většinou oslovil a rozhovor se nikdy neodobýval zkrátka.

P. Čechal prožil v prosečské farnosti prakticky celé totalitní období. Nastoupil za dramatických okolností po zatčení P. Petra Ducháčka a musel se vyrovnávat s mnoha těžkostmi. Tato temná doba, léta vydírání se odrazily v jeho vnitřním osobním životě, který jako by byl protikladem jeho kněžského působení. Jestliže tehdy byl pro nás povzbuzením a radostí, která ho tak charakterizovala, v jeho básnické sbírce Trnutí jsme se stali svědky světa, ve kterém se odráží všechna ta tehdejší tíha.

Ale ve vzpomínkách dětí i dospělých jej máme uchovaného takto:

- Pane faráři, pane faráři, prosím pojďte nám číst Káju Maříka... takhle začínaly naše hodiny náboženství na druhém stupni. Čekali jsme vždy v houfu na pana faráře Čechala na chodbě - a tato prosba ho skoro pravidelně vítala - on odpovídal: - Miláčkové, musíme se nejdříve něco naučit a napsat a číst se bude potom. - A bylo to tak, ochotně jsme se učili a pak nás čekala odměna - pan farář s chutí a gustem četl další kapitoly oblíbené knížky... Byly to krásné časy.

Anna Čermáková

- Nutno říci, že pan farář byl ve své farnosti obklopen mnoha dětmi: - Vždy když jsme opět šli požádat otce Čechala o křtiny, okomentoval to slovy, že už zase vlají bílé vlajky radosti!

Marie Řebíčková

- V živé farnosti bylo vždy plno neodkladných úkolů: - Když jsme po namáhavém dni skončili s prací, říkal: - Děkujeme Ti, Pane za ten dar, že Ti můžeme sloužit.

Anna Černá

Byl přesvědčen, že z kterékoliv rodiny může vzejít svatý. A taky se mi jednou svěřil, jaké je jeho největší přání: aby ve všem svém konání a v každé chvíli svého života cítil Boží přítomnost, že Bůh je stále vedle něj.

A vzpomínek bude více.

Marie Sodomková

Vzpomínkové setkání při příležitosti výročí úmrtí P. Josefa Čechala

V letošním roce si připomínáme dvě výročí v souvislosti s osobností P. Josefa Čechala (1922–1996), katolického kněze a básníka původem z Moravské Svatky, který před šedesáti lety započal svoji kněžskou službu ve zdejší farnosti. Zemřel náhle dne 2. 11. 1996 uprostřed dušičkové bohoslužby na prosečském hřbitově. Při této příležitosti chceme na pana děkana Čechala zavzpomínat při odpoledním setkání, které proběhne

**v sobotu 29. října 2016 od 16:00 hodin
v orlovně na náměstí.**

Slovem bude provázet Antonín Nekvinda, hudební složku obstará schola pod vedením Kristýny Řebíkové. Všichni jste srdečně zváni.

- Řek -

Ahoj, zdravím po náročném dni. Dnes jsme v Taizé dostali snídani a na oběd jsme v komunitě sv. Jana a kde dostaneme večeři, se právě řeší. Mějte se hezky. J.

Babičko a dědečku, posílám pozdravy z Itálie. Let byl skvělý a počasí je také krásné. Těším se, že navštívíme místa, která mám tak rád. Budu na nich vzpomínat i na všechny drahé doma. Krásný den! P.

Opouštíme lodí Benátky a míříme do Padovy, ke sv. Antonínu. Hezký den - myslím na vás.

Babičko a dědečku, zdravím z předprogramu Světových dnů mládeže - všechno běží jako na drátkách. Úžasné dílo - nikdy jsem něčemu takovému nebyl tak blízko. Poláci jsou vstřícní a ochotní. Za malou chvíli začne první koncert ETC, kterou tvoří pár Chrudimáků a vede nás Kubík. Děkuji za modlitby a podporu. P. a všichni

Ahoj, posílám pozdravy do Proseče. Dnes jsme se vydali na pouť do kostela Božího milosrdenství, kde je nás opravdu hodně moooc! Dnes jsme se vzácně sešli jako všichni čtyři sourozenci. Jinak jsme stále a trvale někde v terénu zajišťování. Dnes už taky přijel mezi nás papež František. Moc zdravíme - dobrou noc. P. a všichni

Babičko, díky za zprávu - díky, jsme spojeni přes TV NOE - jaká je to paráda! Setkali jsme se s papežem Františkem. Úžasné! Na to se nezapomíná! Bylo to krásné! Dobrou noc. P.

Zdravím vás z polského Barda - dnes jsme šli pěší pouť 15 km. Počasí je fantastické - bylo pod mrakem. Nyní nás čeká mše sv. a večerní program. Zítra jedeme do Krakova. Celý program je skvělý a moc dobře se o nás starají. Ha, ha! Dostáváme luxusní buchtu, originalita polská. Mějte se hezky. P. a všichni.

Jsmo v pořádku - dnes jsme byli u otce Pia - u vystaveného jeho těla. Řekli jsme si to pěkně z očí do očí - je jako když právě odpočívá, klidný ve spánku. Prosil jsem a děkoval a zase děkoval - ať nám žehná. Myslím na vás. P+L. Hezký večer a dobrou noc.

Protože už za chvíli míříme na letiště, posílám poslední pozdravy z Říma. Pak už jen letecky do Prahy. Těším se brzy na viděnou a třeba i na vyprávění o Římě. Mějte se s dědečkem hezky. pa. P.

Dominik s Aničkou si mě přivezli odpoledne domů - spinkám už ve své postýlce. Dobrou noc. Magdalenka

Aby nás byla ještě větší řádka, zdravíme prababičku a pradědečka. Anežka a Eliška

M. Soukalová

Poděkování

V sobotu 1. 10. 2016 uplynulo 50 let ode dne, kdy jsme si slíbili lásku, úctu a věrnost. Díky otci Vladimírovi, že jsme mohli při mši svaté obnovit manželský slib a přijmout pozhennání do dalších společných let.

manželé Odehnalovi

Boží milosrdenství

Rok, který byl Sv. otcem Františkem vyhlášen rokem Božího milosrdenství, se už brzy naplní a Svaté brány budou uzavřeny (Slavnost Krista Krále). Ale Pane, moc Tě prosíme, dej nám sílu a lásku v milosrdenství stále a vytrvale pokračovat. Dej nám k tomu citlivá a otevřená srdce, která stále chtějí podle tohoto milosrdenství žít a odprošováním a odpouštěním druhým přetvářet svět a milost a odpuštění vin našich i vin našich otců a všech našich předků. Aby naše planeta nebyla Tebou zavržena, ale vzkvétala v prospěch nás a k radosti Tvé. Prosíme Tě za dar moudrosti a rozumu, jak s touto planetou zacházet a šetřit ji, jak jen to nejvíce bude možné, aby mohla sloužit Tobě i příštím generacím. Prosíme Tě, nauč nás, abychom v tom svědomitě vedli a vychovávali naše děti, vnuky i pravnuky a všechny mladé generace na celém světě. Abychom Tvůj dar, který jsi nám dal, dokázali zachránit a zvelebit k ještě větší Tvé slávě. Pane dej, abychom byli dobrými křesťany, abychom pochopili, že naše jediná cesta není stavět zeď mezi ostatními křesťany a ostatními lidmi. Ale stavět mosty, které nás budou spojovaly přes lásku k Tobě a lásku ke všem svým bratrům a sestrám. Pane, prosíme Tě o pravou víru pro nás i všechny naše děti i pro všechny naše bližní. Vždyť pravou víru musí předcházet opravdové skutky odpuštění bližnímu a obětování se Pánu a všem svým bratrům. Pane, dej nám sílu a lásku začít ve svých rodinách, u svých sousedů, ve svých vesnicích a ve svých farnostech i kdekoli mezi lidmi. Dej, abychom Tvé evangelium nesli světem tím nejprostším a nejobyčejnějším způsobem – ne řečmi, ale skutky. Abychom sílu k tomu čerpali z oběti mše svaté a z eucharistie. To jsou obrovské dary, které nám dáváš. Prosíme Tě, dej nám sílu rozumu si jich vážit.

Blíží se zima a tak mám stále před očima zástupy lidí, kteří nemají ani kam hlavu složit a ani co jíst. Nauč nás být k nim milosrdnými, pomáhat jim a modlit se za ně. Neodsuzujme je, vždyť nevíme, jaká příčina je k tomuto stavu přivedla. Učme se také milovat sami sebe a od druhých lásku přijímat a rozmnoženou jim ji zase vracet. Ať máme stále před očima logo roku Božího milosrdenství – ovečku, kterou nese Pán na svém rameni a logo – Buďte milosrdní jako Otec. Dej nám svou milost, aby se v našich srdcích nikdy nezačly brány Tvého nekonečného milosrdenství. Dej nám poznat pravou cenu našeho života na této překrásné zemi. Nauč nás modlit se svými skutky a celou svou duší.

Moje milované děti, už druhý měsíc sedíte ve svých třídách, musíte časně vstávat a třeba i s obtížemi dojíždět. Snažte se každý den přinášet do svých tříd pokoj a radost, která tryská z vašich srdcí. Mějte rády své spolužáky a spolužačky, a když vidíte, že potřebují vaši radu a pomoc, rády jim pomáhejte. Již brzy bude zima a bude padat sníh a to je vaše veliká radost. Ale naše také. U nás na zahradě slétne tolik andělíčků, až přechází zrak. To si náš andílek pozve ještě sousedova andílka a pracují dlouho do noci. Lehnou si na záda, mávají rukama a pak zase nohama – obtisknou hlavičku a nožičky dají k sobě a obtisknou patičky a andílek je hotov. Je to nádhera. Díky vám, moje milované děti. Vracíte mě do mého raného mládí. Jen stále prohlížím, aby třeba rychle nevysvitlo slunce, či nezačalo hodně sněžit a ta nádhera se mi neztratila. Děti se vrací vždy rozmáchané, ale s červenými tvářemi a ani snad po této práci nikdy nebyly nemocné.

Také musím u nás přivítat našeho otce patera Vladimíra a chtěla bych mu popřát, aby u nás našel pochopení, lásku a pokoj mezi námi, někdy i ne moc dobrými farníky.

S. P.

Vzpomínka

Poslední rozloučení s naší Věrou, sedminásobnou olympijskou vítězkou, se konalo na podiu Národního divadla. Slovem, které se přímo dotýkalo, ve tvářích účastníků byly slzy, ale i upřímný úsměv nad slovy, které přednesl Marek Eben. Přiblížil Věřiny cviky na bradlech, které byly působivé, až se tajil dech a obava o Věru. Věra to dokázala! Právě Marek Eben krásným a věrohodným slovem vykreslil cvik, který znázorňoval její život od samého začátku. Pomalý vzestup - vstup na stupně vítězství, pád a oslabenost člověka, životní rány a pak vzestup, který oslaboval v nemoci. Poslední cvik, poslední skok a krásné přistání v poloze připravenosti jako když říká „Pane, tady jsem!“ - úžasně stihnutá slova.

Přišli se rozloučit mladí sportovci, kolegyně gymnastky, sportovci z letošních Olympijských her, které ve spojení SMS a telefonu podporovala svým elánem a vírou, že výsledek bude radostný. Ve chvíli rozloučení nechyběli významné osobnosti českého sportu, ani politici. Rozloučení se zúčastnili i přátelé japonští – za Mezinárodní olympijský výbor Japonec Sigeo, který Věře Čáslavské daroval kdysi samurajský meč za její výkony na OH v Tokiu. Snad celíčkový gymnastický svět přišel vzdát poctu olympionice Věře, ženě statečné a pevně své doby. Zvony katedrály našich svatých vyzváněly, aby se rozloučily s ženou, kterou znal celý svět. Z velké jižní strany věže katedrály vyzváněl sv. Vít, ozval se i zvon Jan Křtitel, který má zádušní úlohu. Později a postupně se přidávaly zvony Josef, Dominik a Václav. Praha se loučila, Praha uctívala velkou ženu. Poslední slova rozloučení Olgy Sommerové, dokumentaristky. Byla to slova jako apel na ochranu dané demokracie v naší zemi, která demokracii ztrácí. Slova vyslovená, týkala se každého z nás. „*Národe povstaň!*“ ...a znova znějí zvony svatovítské katedrály. *Díky, Věro!*

M. Soukalová

Předávání víry v rodině (3. díl)

2. Vnější vlivy působící na rodinné společenství

V první kapitole jsme si přiblížili rodinu a její uspořádání, mluvili jsme o vzájemných vztazích v rodině, o pojmu víry, o jejím formování a co má vliv na dynamiku a zralost víry. Zmínili jsme také evangelizační princip – katechezi, jejímž prostřednictvím nám Bůh nabízí podání evangelia způsobem, který nám pomůže zajistit výchovu v křesťanské víře. V druhé kapitole se chceme věnovat vnějším vlivům, které působí na rodinné společenství. Nejprve se budeme zabývat vývojem naší společnosti od poválečného období a jejím vlivem na rodinu, postavením a důvěrou lidí v církev, misijnímu naplnění církve v dnešní sekularizované společnosti a v závěru se dotkneme toho, jak církev vnímá postavení člověka ve společnosti.

2.1 Poválečný vývoj české společnosti po současnost

Od poválečného období roku 1948 až do listopadu 1989 jsme žili v totalitním režimu v područí komunistické nadvlády, kdy veškerá svoboda byla potlačena, a to i svoboda náboženského vyznání. A i když v době komunismu prokázalo mnoho lidí z řad kněží, řeholníků nebo laiků velkou odvahu a věrnost ve víře, přesto můžeme říci, že dědictvím této minulosti je v důsledku odklonu od Boha velký úpadek morálky. To, že docházelo postupně k poklesu role křesťanství, bylo způsobeno i tím, že se církev nezfídka soustředila na své vnitřní problémy a zanedbala starost o potřeby těch nejchudších – nerozpoznala znamení doby, což bylo jejím velkým selháním. Dnes ale, s odstupem 25 let, můžeme s politováním říci, že znovunabytím svobody po roce 1989 se negativní vývoj demoralizace v našem národě nepodařilo zastavit. Česká společnost má ke křesťanství a k církvím jako institucím velmi lhostejný postoj, který někdy přechází až v nepřátelský. Praktikující křesťané jsou v menšině. Ve svobodné společnosti se rozhodujícím prvkem stala moc, a to moc politická a ekonomická, avšak bez pevně nastaveného právního řádu, který by zabránil další devastaci národa. Ve společnosti se projevila chtivost po majetku, posedlost po penězích a podnikání za účelem vlastního obohacení bez sociální odpovědnosti a na úkor zaměstnáváných lidí, na úkor velké části populace.

2.2 Vliv společnosti na rodinu

Výše uvedený systém zavedený ve společnosti není nakloněn rodinnému životu, společnost nevytváří dobré podmínky pro stabilní rodinu. V důsledku rozpadu hodnotového systému společnosti a základních mravních měřítek sílí různé tlaky, které rodiny podrývají a oslabují. Aby měla rodina základní ekonomické zajištění, musí rodiče mnohdy vynaložit neúměrně vysoké pracovní úsilí představující hodně komplikací, což se odráží i na využití a trávení volného času s dětmi. Tyto obtíže způsobují, že manželé mají menší počet dětí a roste počet párů, které spolu žijí bez uzavření manželského svazku nebo bez dětí. Rodinná politika je státem nastavena tak, že rodiny s více dětmi jsou naopak v mnoha aspektech znevýhodňovány. Rodiny s více dětmi jsou po stránce sociální tou nejpostiženější skupinou obyvatel.

Velice negativně se také do rodiny promítá ztráta role křesťanství, která byla vždy v naší kultuře integrující složkou. Výchova a vzdělávání v křesťanském pojetí ovlivňovaly po celá staletí základy naší kultury. Bez nadsázky lze konstatovat, že bývalému režimu v socialistické tváři se podařilo téměř odstranit křesťanství z naší kultury, nebo alespoň eliminovat jeho vliv na minimum. Úroveň vzdělání je dnes posuzována podle míry uspokojování individuálních potřeb a ve skutečnosti se vzdělání stává jen průpravou k zajištění úspěchu, k získání moci a ke společenskému uplatnění.

2.3 Postavení církve v české společnosti

Při pohledu na vývoj náboženství ve světě nelze obecně říci, že by vývoj moderní společnosti, který prochází procesem tzv. sekularizace (zesvětštění), přinesl ústup náboženských přesvědčení a že by náboženství přestalo ovlivňovat život ve společnosti, politiku nebo sociální problematiku. V různých částech světa je vidět náboženský vzestup, avšak v Evropě je situace naprosto odlišná, zde se sekularizace opravdu naplňuje, obzvláště však v České republice. Česká společnost je podle sociologických průzkumů jednou z nejateističtějších v Evropě. Jestliže se v roce 1950 k nějaké církvi či náboženskému přesvědčení hlásilo 94 % populace, tak v roce 1991 to bylo už jen 44 % a o 10 let později v roce 2001 už jen 32 %. Komunistické propagování ateistického světonázoru a represe církevních aktivit i věřících měly jistě svůj podíl na tomto vývoji, ale je nutné říci, že za tím nelze vidět jen komunisty a jejich režim. Je to nakonec vidět i z poklesu mezi lety 1991 a 2001. Neméně důležité je sledovat, jaký obraz má církev ve společnosti, jakou má důvěru - z průzkumů je zřejmý klesající trend. V roce 1991 důvěřovalo církvi 41 % populace, v roce 1998 celkem 34 % a v roce 2009 už jen necelých 27 %. A přestože lze v církvi nalézt mnoho pozitivních jevů, tak tento stav důvěry – nedůvěry je nutno považovat za alarmující.

2.4 Vliv sekularizované kultury a východiska z ní

Abychom se dokázali nepříznivému vývoji postavit, je potřeba se vrátit ke kořenům misijního poslání církve, které apoštolové dostali od Ježíše Krista. V minulosti v Evropě, stejně tak i v Česku, byla kultura společnosti proniknuta křesťanským pohledem na člověka a na lidský život a zároveň i katecheze odpovídala všeobecné výchově. Dnes tomu tak už není.

Ve své přednášce o misijním poslání katecheze se tématem výchovy a formace křesťanů zabývá kardinál José da Cruz Policarpo. Uvádí, že v Evropě došlo v oblasti kultury v důsledku rozkolu v procesu zprostředkování víry k hlubokým proměnám, které zasáhly postupně celý západní svět. Tomuto rozkolu nedokázalo zabránit ani to, že v naší společnosti i nadále existují křesťané a že nejdůležitější hodnoty mají právě v křesťanství své kořeny. Lidová kultura obsahující křesťanské prvky je stále živá, ale existuje především mimo větší města, a proto její prosazení do společenského života je velmi obtížné, její vliv je nedostačující. Místo, aby křesťané ovlivňovali okolní svět a jeho kulturu, tak se naopak nechávají ovlivňovat kulturou, která je obklopuje, a jejich chování se stále více zesvětšťuje. Proto je nutné hledat nové cesty k zprostředkování víry v současné kultuře.

Nezadržitelný vývoj vědy a nových technologií, povýšení rozumu a svých přirozených schopností, bezmezné uplatnění svobody, sekularizované názory a „užívání“ života - to jsou skutečnosti, které vedou k rozkolu s přístupem křesťanské víry k životu člověka. Kardinál Policarpo tento rozkol pojmenovává a vyvozuje z něj možné přístupy k vlastní evangelizaci:

Rozkol mezi racionalitou a poznatelností víry

Rozvoj vědy a užití nových technologií změnil každodenní život člověka i společnosti. Člověk cítí, že je schopen vše uskutečnit a vyřešit, on jediný je pánem své pravdy a soudcem své morálky, on sám je zodpovědný za svoji sebe-realizaci. A protože vše podřizuje schopnosti rozumu, tak není pro Boha místo. Bůh nehraje v životě člověka žádnou roli, stává se tedy zbytečným. Společnost vyloučila Boha z veřejného vědomí. Tato racionalistická mentalita se silně uchytila a zásadně ovlivnila mladé lidi, jednotlivé osoby a také rodiny. V rodinách pak zkomplikovala zprostředkování víry. Víra v Boha a v Ježíše Krista nemůže být založena na racionálním myšlení vyžadujícím poznatelné a nezpochybnitelné jistoty. Křesťanská zkušenost je ověřitelná a rozum také má schopnost přijmout poznatky, na které nemůže přijít sám. Je lépe Boha milovat, než se snažit mu porozumět. Můžeme říci, že uvedená zkušenost lásky je pravým pramenem poznání Boha i člověka.

Rozkol mezi schopnostmi člověka a vědomím odkázanosti na Boží pomoc

Člověk ve své triumfalitě rozumu se chce vědomě omezit jen na své přirozené schopnosti, chce se v úsilí ve svém životě opírat jen sám o sebe. Počítá jen se sebou samým, jen se svými schopnostmi. Tento životní styl, životní optimismus, ale vyprazdňuje Kristův kříž, nepočítá s ním. Křesťan naopak život bez Boha nezná, on se o něho opírá a k uplatnění svých přirozených schopností prosí o sílu a pomoc Ducha svatého, který ho může rozvíjet i v jeho slabostech.

Rozkol mezi svobodou a odpovědností

Pojetí svobody v současnosti má individualistický pohled na život. Člověk uplatňuje svou svobodu tím, že svou autonomií rozumu rozhoduje o mravní volbě a sám se stává středem a soudcem dějin. Tím zcela odstraňuje dimenzi společenství. A právě tato dimenze společenství požaduje, aby jednotlivec v rámci lásky a bratrství zodpovídal za

druhé a tím tak naplňoval pravou svobodu. V takové svobodě se odráží jedna z našich schopností, že jsme stvořeni k Božímu obrazu. Pravá svoboda v Kristu je poznatelná podle schopnosti rozlišovat, co je nejlepší, rozlišovat cesty různých dober, naslouchat druhým nebo schopnost rozlišovat a přijímat pravdu.

Rozkol mezi vědeckou mentalitou a morálkou

Rytmus vědeckého rozvoje je takový, že morální síla je vůči němu slabá. Existuje reálné nebezpečí ohrožující náš život, které vyplývá z nerovnováhy mezi technickými možnostmi (mezi technickou silou) a mravní energií (mravní silou člověka). Bude-li však mravní síla slabá nebo bude-li chybět, tam se moc člověka, posílená technickým rozvojem, může proměnit v ničivou sílu. Zde je dobré si uvědomit nutnost rozvíjení sociálního citění.

Rozkol mezi přítomností a konečnou budoucností člověka

Sekularizace v současné podobě má takovou sílu, že existuje stále více lidí, kteří nevěří ve věčný život. A pokud opravdu všechno končí, pokud naše přítomnost nevystupí do naší budoucnosti, tak proč se zabývat trvale platnými hodnotami, proč „nevychutnat všechno pomíjivé“?

Hluboký rozkol ve zprostředkování víry v sekularizované společnosti má více příčin. Jednak nová generace žije pouze přítomným okamžikem, bez kořenů v minulosti a bez zkušeností víry. Společnost „konzumuje“ bezcenné televizní nabídky a pořady, čímž otupuje svoji mysl a představivost. A také je zraněn smysl pro sounáležitost chybějící láskou lidí k církvi a ke své vlasti.

2.5 O postavení člověka v dnešním světě z pohledu církve

Co člověku nabízí církev a jaké postavení z pohledu církve má člověk v dnešním světě? Často si dnes klademe otázku týkající se vývoje světa a úkolu i místa člověka v tomto světě, jaký smysl má snaha jednotlivce a společnosti, i otázku posledního cíle člověka. Proto se církev ve svém dokumentu „Gaudium et spes“ snaží o takových problémech uvažovat a vnášet do nich světlo čerpané z evangelia. Lidská vynalézavost a tvořivost vyvolala v celém světě rychle se šířící hluboké změny, které působí zpětně na člověka a ovlivňují jeho individuální i kolektivní úsudky a jeho způsob myšlení a jednání. Dá se mluvit o společenské a kulturní přeměně, která se odráží i v životě náboženském.

Církev je Kristem na zemi ustavena a uspořádána jako společnost, takže je viditelným shromážděním i duchovním společenstvím. Nejenže svým působením sleduje spásu každého člověka, ale ozdravuje a povyšuje důstojnost lidské osoby a dává každému lidskému počínání hlubší smysl a význam. Církvi bylo také svěřeno největší tajemství, že posledním cílem člověka je Bůh a jedině Bůh dává odpověď na nejvnitřnější touhu každého lidského srdce. Člověk má vždycky touhu rozkrýt smysl svého života, smysl svého lidského pachtění a také své smrti, ale jedině Bůh poskytuje na uvedené otázky dostačující odpověď a to ve svém Synu Ježíši Kristu, který se stal člověkem. Žádný lidský zákon není schopen zabezpečit osobní důstojnost a svobodu člověka jako Kristovo evangelium. Církev tak na základě moci evangelia, jež jí bylo svěřeno, vyhláší a plně podporuje práva člověka, ale také křesťany vybízí, aby se v duchu evangelia snažili plnit své světské povinnosti. U mnoha lidí však nastává rozpor mezi vírou, ke které se hlásí, a praktickým denním životem, mezi náboženským životem na jedné straně a činností v zaměstnání nebo ve společnosti na straně druhé. A právě tento rozpor patří mezi nejzávažnější omyly a chyby současnosti. Vzniklé pohoršení přísně odsuzovali jak proroci ve Starém zákoně, tak i sám Ježíš v Novém zákoně. Křesťan nemá zanedbávat své povinnosti, protože tím zanedbává své povinnosti i vůči bližnímu a vůči Bohu samému, ale má jednat podle příkladu Ježíše Krista a snažit se uvádět do souladu svou veškerou činnost spojenou s obživou rodiny, se zájmovou, volnočasovou nebo s domácí činností, s náboženskými hodnotami, aby tak vše směřovalo k naplnění Boží slávy. Laici, jimž jsou vlastní světské činnosti a povinnosti, mají ve svém oboru dodržovat dané zákony, snažit se o získání patřičné odbornosti a ochotně spolupracovat s ostatními lidmi. V rámci snahy o uplatnění Božího zákona v pozemském životě, na poli světských činností, mají očekávat duchovní světlo a posilu od kněží a biskupů. Mají však vždy jednat na základě vlastní odpovědnosti, v síle křesťanské moudrosti a také se zřetelem k nauce učitelského úřadu církve.

2.6 Shrnutí podnětů vzhledem k výchově víry v rodině

Jak souvisejí popsání změny s výchovou víry v křesťanské rodině a jak má křesťan reagovat na směřování společnosti a na popsání rozkolů je shrnuto v následujícím závěru:

- Pomocí sebevzdělávání si uvědomit identitu člověka a jeho poslání ve světle Božího zjevení.
- Uvědomit si své přirozené schopnosti a plně důvěřovat v sílu a pomoc Ducha svatého.
- Naplňovat pravou svobodu v Kristu rozlišováním cest vedoucích k dobru a nasloucháním druhých.
- Pro posílení mravní síly člověka rozvíjet jeho sociální citění.
- Uvědomovat si význam plnění pracovních povinností a jednání v duchu křesťanské morálky.
- Očekávat duchovní posilu od biskupů, kněží a jáhnů.

jáhen Josef (pokračování příště)

Pouť na Chlumeck 28. 8. 2016

Pozvánka na drakiádu

Kalendář

NE 16. 10.	29. neděle v mezidobí
	<i>Nové Hradky:</i> 9.30 mše sv., posvícení
ČT 20. 10.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
	<i>Nové Hradky:</i> 19.00 setkání farní rady Nové Hradky
PÁ 21. 10.	<i>Chotovice:</i> 11.00 mše sv. u sv. Josefa
	<i>Proseč:</i> 16.30 adorace, setkání mladších dětí
NE 23. 10.	30. neděle v mezidobí, Misijní neděle
	(změna času - ze 3.00 na 2.00)
	<i>Nové Hradky:</i> 8.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i> 10.00 mše sv., misijní trhy + misijní koláč
	<i>Proseč:</i> 14.00 drakiáda
	<i>Nové Hradky:</i> 17.00 - 18.30 svátost smíření, adorace
NE 30. 10.	31. neděle v mezidobí
	<i>Proseč:</i> 17.00 - 19.00 svátost smíření, adorace

Proseč intence a čtení

čtení a žalmy cyklus C
(od 27. 11. cyklus A)

- 16.10. Za rodiče Rabovy, dceru Věru, syna Libora a zetě
- 17.10. Za Josefa a Františku Pavlišovy a živé i zemřelé z toho rodu.
- 19.10. Za dar víry pro děti a vnoučata.
- 21.10. Za zemřelé i živé členy rodiny Bartošovy, Vostřelovy a Králové.
- 22.10. Za Boženu Baťovou, manžela a dcery.
- 23.10. Za Marii a Rudolfa Staňkovy a rodiče.
- 30.10. Za Josefa Zelenku a rodiče.
Čt: manželé Košňaroví (od křížku)
- 1.11. Za P. Josefa Čechala, živé i zemřelé kněze.
- 6.11. Za Ludvíka Brabce, manželku a celou rodinu.
- 11.11. Za Zdeničku Cimburkovou a tatínka.
- 12.11. Poděkování za dar života, zdraví a ochranu.
- 13.11. Za Boženu a Jaroslava Melicharovy a celou rodinu.
Čt: Josef Roušar ml., Iva Košňarová
- 14.11. Za Dr. Jiřího Bačkovského a otce Jiřího.
- 16.11. Za Miroslava Bílého a maminku.
- 18.11. Na poděkování.
- 20.11. Za Bohuslava Hromádku, syna Lukáše a celou rodinu.
Čt: Božena Hromádková, Anežka Ječmenová
- 27.11. Za Václava Macháčka, manželku a syna.
- 4.12. Na poděkování a úmysl dárce.
- 9.12. Za Kateřinu Víchovou, manžela, dceru a celou
- 11.12. Za Miroslava Lacmana, rodiče a celý rod.
Čt: Jana Lacmanová, Jana Netolická
- 14.12. Za Jiřího Malinského, bratra, tatínka a celou rodinu.
- 17.12. Za Jana Černého, syna, rodiče a celou rodinu.
- 18.12. Za P. Dominika Antonína Javůrka.
Čt: manželé Odehnalovi

„Co můžete udělat
pro podporu světového míru?
Jděte domů a milujte svou rodinu.“

„Nezáleží na tom, jak velké věci děláte,
ale jakou lásku do nich vložíte.
Hleďte na potřeby druhého člověka.“

Sv. Matka Tereza

Misijní jarmark Proseč

Perálec intence

16.10.	Za Lukáše Pražana.
30.10.	Za Antonína Flídra, syna a rodiče.
3.11.	Za Václava Pokorného, syna a celý rod.
6.11.	Za Karla Šplíchala.
13.11.	Za Ladislava a Anežku Kulhavých, oboje rodiče a švagrovou Růženu.
20.11.	Za Milana a Marii Třásákovy, rod Třásáků a Králů.
27.11.	Za Marii a Josefa Landvojtovičovy.
1.12.	Za Josefa Mlynáře, rodiče, švagra a synovce a celý rod.
4.12.	Za Petra Hodana, synovce Ottu a rodiče.
11.12.	Za Antonína Flídra, syna a rodiče.
18.12.	Za Josefa Postoše, jeho rodiče, sourozence a celý rod.

Nové Hrady intence a žalmy

16.10.	Za uzdravení. Ž: Dáša Nováková
19.10.	Za Josefa Havlíka a rodiče.
23.10.	Za Jana Pešínu, rodiče, sestry Marii a Bohuslavu a jejich manžele a duše v očistci. Ž: Vendula Nováková
30.10.	Za Josefa a Miladu Andrlovy, rod Andrlu, Šlégru, vnučku Lačku. Ž: Michal Novák
4.11.	Na poděkování 55 let společného života.
5.11.	Za rod Vopařilů, živé i zemřelé z toho rodu.
6.11.	Za zemřelého Jaroslava Stoklasu a celý rod, za rod Kliček, za duchovní správce a duše v očistci. Ž: Tereza Rouhová
9.11.	Za Josefa Bartoše a syna.
13.11.	Za Václava Šimka a rodiče Martu a Václava, rodinu Váškovu z Hluboké a za rodinu Drahošovu ze Zderaze. Ž: Anežka Vítková
16.11.	Za Ladislava Jesenského, rodiče a celý rod.
20.11.	Za rodiny Sokolovy, Horákovy, Blažkovy a Kulhavých. Ž: Karel Vopařil
23.11.	Za zemřelé i žijící z rodiny Stoklasovi, Kličkovi, Macákovi.
27.11.	Za Josefa Holomka, bratra a rodiče z obojí strany. Ž: Dáša Nováková
4.12.	Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovy a Novákovy. Ž: Romana Poslušná
7.12.	Na poděkování za 60 let života.
11.12.	Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovy a Novákovy. Ž: Vendula Nováková
18.12.	Za Jana Kopeckého, manželku, syny Vlastimila a Jaroslava s manželkou a snachu Janu. Ž: Michal Novák

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hrady	Perálec
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	18.30*	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	18.30*		
SO	18.30*		

* Od 23. 10. 2016 budou večerní mše sv. od 17.30 hodin.

Kalendář

ÚT 1. 11.	slavnost Všech svatých
<i>Perálec:</i>	16.00 mše sv. + pobožnost na hřbitově
<i>Nové Hrady:</i>	17.15 mše sv.
<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
ST 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
<i>Nové Hrady:</i>	16.00 pobožnost na hřbitově
	16.45 mše sv.
<i>Proseč:</i>	18.00 mše sv.
	19.00 pobožnost na hřbitově
ČT 3. 11.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
	<i>Proseč:</i> 18.30 mše sv.
PÁ 4. 11.	<i>Proseč:</i> 18.30 mše sv.
SO 5. 11.	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv.
NE 6. 11.	32. neděle v mezidobí
PÁ 11. 11.	<i>Česká Rybná:</i> 16.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i> 18.00 mše sv.
NE 15. 11.	33. neděle v mezidobí
ČT 17. 11.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
PÁ 18. 11.	<i>Chotovice:</i> 11.00 mše sv. u sv. Josefa
	<i>Proseč:</i> 16.30 adorace, setkání mladších dětí
	18.00 mše sv.
NE 20. 11.	slavnost Ježíše Krista Krále
	zakončení Svatého roku milosrdenství
NE 27. 11.	1. neděle adventní
	<i>Nové Hrady:</i> 16.00 - 18.00 svátost smíření, adorace
PO 28. 11.	<i>Proseč:</i> 19.00 setkání farní rady Proseč

- **Modlitba růžence** vždy 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření** vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také, jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností: www.farnispolecenstvi.cz

Časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč, Nové Hrady a Perálec.

Duchovní správa: P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář: 734 435 054

(pondělí - pátek 11:00 - 14:30 hod.)

e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz.

Uzávěrka příštího vydání: 13. 11. 2016

e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz.